

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1922 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ändring i gällande bestämmelser angående fördelning av skogsvårdsavgifter.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt till jordbruksutskottet hänvisad motion nr 147 av herr *Sjöblom* har hemställts, att riksdagen behagade hos Kungl. Maj:t begära sådan ändring i förordningen angående skogsvårdsavgifter av den 11 oktober 1912, att 40 i stället för 10 procent av dessa avgifter från och med år 1923 inlevereras till statskontoret; samt att åt Kungl. Maj:t uppdrages att efter förutgången utredning fördela de på så sätt reserverade skogsvårdsavgifterna så att desamma komma de skogsvårdsstyrelser till del, som därav äro i oavvisligt behov.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, hänvisas till motionen.

Enligt förordningen om skogsvårdsavgift den 11 oktober 1912 (nr 275) skall för avverkat virke, som taxeras jämlikt lagen om skogsaccis och om virkestaxering den 11 oktober 1912 (nr 274), erläggas skogsvårdsavgift. Denna förordning gäller icke virke, som avverkats inom:

Väster- eller Norrbottens län;

Särna socken (numera Särna och Idre socknar) av Kopparbergs län; område för städer, som icke tillhöra landstingsområde.

Enligt samma förordning skola av de genom skogsvårdsavgifter inom varje landstingsområde inflytande medel 90 procent tillhandahållas skogsvårdsstyrelsen inom landstingsområdet samt 10 procent redovisas till statskontoret för att av Kungl. Maj:t i mån av förefallande behov fördelas mellan samtliga skogsvårdsstyrelser.

I förordningen angående skogsvårdsstyrelser den 24 juli 1903
Bihang till riksdagens protokoll 1922. 10 saml. 15 häft. (Nr 29—30.) 1

(nr 79 sid. 11) stadgas, att de under skogsvårdsstyrelsens förvaltning ställda medel ej få användas för skogar tillhörande stat, kommun eller allmänna inrättningar och stiftelser och ej heller för häradsallmänningar. Motsvarande bestämmelse gäller jämlikt förordningen angående skogsvårdsstyrelse inom Gottlands län den 13 juni 1908 (nr 44 sid. 5).

Utskottet.

Över motionen har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat yttrande från domänstyrelsen.

I motiveringen till sitt förslag har motionären huvudsakligast hänfört sig till ett av domänstyrelsen den 31 januari 1910 till Kungl. Maj:t avgivet förslag till grunder för landstingsområdenas delaktighet i skogsvårdsavgifter. Domänstyrelsen har i sitt till utskottet avgivna yttrande framhållit, att styrelsens ovanberörda förslag avsåge fördelning av sådana skogsvårdsavgifter, som på grund av förordningen den 24 juli 1903 inflöto för exporterade trävaror och trämassa samt erinrat, att de skogsvårdsavgifter, som numera inflöte på grund av förordningen den 11 oktober 1912 utginge icke blott på exportvaror utan å allt avverkat virke. Styrelsen har därjämte fäst uppmärksamheten på att förslaget av den 31 januari 1910 i motsats till motionärens bland annat innebar, att hänsyn vid fördelningen av skogsvårdsavgifter skulle tagas till av landsting och hushållningssällskap för ändamålet anvisade anslag.

Domänstyrelsen har vidare anfört, att styrelsen i utlåtande till Kungl. Maj:t den 6 juni 1921 över skogslagstiftningskommitténs den 9 december 1918 avgivna betänkande, vari jämväl frågan om skogsvårdsavgifter berörts, föreslagit rätt genomgripande förändringar, gående bland annat ut på att domänfondens skogar, kyrkofondens och andra ecklesiastika fonders skogar samt jämväl statens övriga skogar skulle befrias från erläggande av skogsvårdsavgift. I fråga om dispositionen av inflytande skogsvårdsavgifter har domänstyrelsen erinrat, att styrelsen i utlåtandet den 6 juni 1921 uttalat, att dessa borde ställas till vederbörande skogsvårdsstyrelsers förfogande i huvudsak i enlighet med nu gällande grunder. Under hänvisning till sin i sistnämnda utlåtande intagna ståndpunkt ävensom till en i 1922 års statsverksproposition omförd utredning rörande grunderna för fördelning av hos statskontoret redovisade 10 procent av inflytande skogsvårdsavgifter har styrelsen förklarat sig anse några särskilda åtgärder i motionens syfte icke böra vidtagas.

Emellertid har utskottet sig bekant att skogslagstiftningskommitténs ovanberörda betänkande jämte däröver avgivna yttranden för

närvarande äro under överarbetning inom jordbruksdepartementet. Då det torde vara att förvänta, att därvid jämväl det av motionären framförda spörsmålet bliver föremål för bedömande, har utskottet, som anser resultatet av nämnda utredningsarbete böra avvaktas, saknat anledning att nu närmare ingå på det av motionären framställda förslaget.

Under uttalande härav hemställer utskottet,

att förevarande motion icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 april 1922.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Sederholm, Hellström, Ingeström, Elisson, Dalberg, Enhörning, Eriksson* i Ljusdal och *Lindstrand* samt

från andra kammaren: herrar greve *Hamilton, Nilsson* i Tånga, *Johansson* i Uppmälby, *Hedlund* i Östersund, *Aarnseth, Hedlund* i Häste, *Pettersson* i Stäringe och *Poppius*.
